

9 e trefaldighet

Psalmer: L152, Ps8, 274, 280, 72, 159:2-6

Texter: 1 Mos 1:24-2:3, 1 Petr 4:7-11, Matt 25:14-30

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har med ditt blod köpt oss åt Gud för att vi ska tillhöra honom och tjäna honom. Hjälp oss bli trogna tjänare i ditt rike. Amen.

Dagens liknelse lär oss att vi inte sysslolösa ska vänta Jesu återkomst. Gud vill att vi ska utföra de uppgifter han gett oss med stor omsorg och noggrannhet. Så fungerar det också här i världen. En arbetsgivare väntar sig att alla ska göra sitt jobb på ett bra sätt. Den som är duglig blir tillfrågad om ytterligare uppgifter. Den som har förtroendeuppdrag och utför det effektivt blir tillfrågad om han kan ta på sig mer. Så är det i liknelsen och det lär oss en andlig sanning. Gud förväntar sig att vi utför de uppgifter han ger oss medan vi väntar Jesu återkomst. Han vill att vi ska göra det med stor omsorg.

Vi ska börja med att påminna oss om sammanhanget. Predikotexten ingår i en längre undervisning som Jesus ger om sin återkomst och denna tidsålders slut i kap 24-25 i Matteus evangelium. Jesus har uppfyllt allt som profeterna förutsagt om Messias och vi kan vara vissa om att han även ska uppfylla förutsägelseerna om tidens slut och sin återkomst.

Jesus hade förutsagt templets förstörelse – *här ska inte lämnas sten på sten, allt ska rivas ner*. Lärjungarna syftade på det när de frågade Jesus: ”Säg oss: När ska detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålders slut?” Jesus svarade på frågan precis som den var ställd. Lärjungarna hade vävt samman templets förstörelse med tidens slut i sin fråga. Och Jesus gjorde samma sak i sitt svar. Han gav först ytterligare detaljer om Jerusalems och templets förstörelse och vävde samman det med förutsägelser om denna tidsålders slut och sin återkomst. Han gav lärjungarna ett långt och utförligt svar. Matteus 24 och 25 är grunden för NT:s undervisning om tidens slut och Kristi återkomst. Alla andra profetior i NT om de yttersta tingerna, och speciellt Uppenbarelseboken, grundar sig på den undervisning Jesus ger lärjungarna vid detta tillfälle.

Insprängd i undervisningen om tecken på Jesu återkomst finner vi så liknelsen om mannen som reste utomlands, som är dagens text. Innan han reste lämnade han sin förmögenhet åt sina tjänare för att de skulle förvalta den. Denna liknelse

lär oss att inte sysslolösa vänta på Jesu andra ankomst. Vi har all ett förvaltaruppdrag att utföra medan vi väntar.

I liknelsen hör vi att mannen gav en *fem talenter, en annan två och en tredje en talent – var och en efter hans förmåga*. Vad är talenten som ges åt var och en efter hans förmåga? Ja, vi har redan talat om att den som visar sig duglig får fler uppgifter. Talenten är uppgiften, eller tjänsten. Vi läser i 1:a Korintierbrevet, och även Romarbrevet 12, att Gud ger oss olika nådegåvor, inte för vår egen skull utan för att vi ska tjäna varandra med olika uppgifter i Guds rike. Paulus skriver: *Den som har gåva att tjäna ska tjäna i sin uppgift*.

Mannen i liknelsen är Jesus. Jesus ger olika uppgifter åt var och en efter hans förmåga. Det är så vi ska uppfatta Jesu liknelse. Vi ska ständigt vänta hans ankomst och vara beredda, men vi ska inte gå sysslolösa. Han har gett oss uppgifter som vi ska sköta medan vi väntar. Somliga har han gett större uppgifter, och andra en mindre uppgift. Men oavsett om uppgiften är stor eller liten så gäller detta: *Av en förvaltare krävs att han visar sig pålitlig* (1 Kor 4:2). Petrus skriver också: *Tjäna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd*. (1Petr 4:10)

Vi kan indela de uppgifter Gud gett oss i allmänna uppgifter och personliga. Uppgifter som Gud gett till alla hittar vi i tio Guds bud. Det är uppgifter som Gud inte har gett var och en efter förmåga utan det är Guds krav på alla oavsett förmåga. I buden lär vi oss vad Jesus vill att alla ska göra, respektive inte göra, medan vi väntar hans ankomst i makt och härlighet.

Men sedan ger han också personliga uppgifter åt alla kristna - åt var och en efter förmåga. Den som har förmåga att vara ledare kallas att vara församlingens ordförande. Den som har gåvan att predika och undervisa kallas att vara pastor eller lärare. Den som har förmåga att undervisa barn tjänar i den uppgiften. Den som kan sköta församlingens eller kyrkans ekonomi får den uppgiften. Den som kan utföra praktiska uppgifter tjänar i den uppgiften. Den som har förmåga att hjälpa sjuka borde tjäna Kungen i den uppgiften. Den som har förmågan att ta sig an bedrövade eller ensamma borde få den uppgiften. Kort sagt, så som Paulus skriver: *Den som har gåva att tjäna ska tjäna i sin uppgift*.

Vi får se upp så att vi inte slösar med resurser i församlingen eller i kyrkan så att den som har förmåga att tjäna inte får tillfälle till det. Å andra sidan ska inte någon bli överbelastad med fler uppgifter än han har förmåga att utföra.

I liknelsen hör vi att mannen inte gillade hur den tjänare som fått en talent skött sin uppgift. Om någon tjänar i en jämförelsevis blygsam uppgift kan det bli en utmaning för motivationen i längden, speciellt om uppgiften inte blir

uppmärksammas av andra. Men vi ska komma ihåg att även den som fick en talent faktiskt hade fått en tjänst av stort värde - en talent betecknar alltid ett högt värde. Varje uppgift är värdefull i Guds ögon även om den inte blir uppmärksammas av människor. Gud uppmärksammar allt som görs för hans rike, om än det så bara är att räcka någon ett glas vatten.

Liknelsen visar att det inte spelar någon roll om uppgiften är stor eller liten. Det som betyder något inför Gud är hur vi sköter vår uppgift. Ibland får vi uppgift att redovisa vår förvaltning inför församlingen eller kyrkan. De som har förtroendeuppdrag redovisa förvaltningen i en årsberättelse. Men vi ska komma ihåg att ytterst är det inte inför människor som vi ska redovisa vår förvaltning utan inför Herren. Oavsett vilken uppgift vi har fått så vill han att vi ska sköta den så att han kan säga: *"Bra, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje."*

Jesu liknelse lär oss också att vi ska utföra vår tjänst med rätt motivation för att behaga HERREN. I liknelsen hör vi hur tjänaren som grävde ned sin talent lärt känna sin herre: *"Herre, jag vet att du är en hård man..."* Den som säger så har inte lärt känna Gud och kan därför inte heller tjäna honom med rätt motivation. Var någonstans i Bibeln karaktäriseras Gud som en hård Gud? Ingenstans. Om någon i Bibeln framträder som grym och hård så är det alltid en människa. Den som lärt känna HERREN som en hård man, känner varken sig själv eller HERREN.

Jesus framställde liknelsen för att undervisa om sin återkomst. Mannen i liknelsen är Jesus. Den som känner HERREN som en hård man har inte lärt känna honom. Johannes skriver: *Genom att han gav sitt liv för oss har vi lärt känna kärleken.* Johannes skriver också: *Vi älskar därför att han först har älskat oss.* De tjänare som troget tjänade sin Herre hade lärt känna honom som kärleken. Därför älskade de honom tillbaka och tjänade honom. Allt de gjorde var motiverat av hans kärlek.

Dagens liknelse lär oss att vi inte sysslolösa ska vänta en hård domare utan troget tjäna vår kärleksfulle Frälsare medan vi väntar hans återkomst. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har bevisat din kärlek till oss genom att du gav ditt liv för oss. Därför vill vi tacka dig med allt vi äger och har. Hjälp oss att vara pålitliga tjänare i den uppgift du satt oss. Kom snart och låt oss av nåd få del av det himmelska arv du vunnit åt oss. Amen.